

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - FØRSTE TIMOTHEUSBREV

416 Første Timotheusbrev 1:1-11

Kærlighed af et rent hjerte, af en god samvittighed ...

Den falske lære, som Paulus omtaler, afslører sig ved sin nyttesløshed. Timotheus måtte stå fast imod den. På den positive side, skal han lægge vægt på det, der tjener Guds frelsesplan. Den sunde lære opdrager til tro og fremmer Guds vilje. Formålet med den er udtrykt i vers 5: at skabe en kærlighed, der udspringer af et rent hjerte, osv. i stedet for ordstrid. Der er mere mening i det, end de spekulationer og tom snak, som vranglærernes selvsikre visdomsord fører til; de hverken forvandler dem selv eller deres tilhørere. Men hvor Guds sande ord får lov at virke, skaber den ægte kærlighed, der ikke bare er ord, men bundet i et rent hjerte, en god samvittighed og en oprigtig tro. **HUSKEVERS: 1. Johannesbrev 3:18-20.**

417 Første Timotheusbrev 1:12-20

Barmhjertighed blev mig til del

Paulus glemte aldrig, hvor uværdig han var til at tjene Gud, og at det skyldtes Herrens barmhjertighed alene, at han var blevet udvalgt. Han følte sig som et eksempel, der demonstrerede Jesu Kristi langmodighed - var *han* blevet genstand for hans nåde, var der håb for alle! Timotheus får opmuntring som Paulus' efterfølger; profetord om ham bekræfter, at det er Herrens bestemmelse for ham, og denne overbevisning sammen med Paulus' påbud vil hjælpe ham til at stride den gode strid efter apostlen. Tro og en god samvittighed nævnes igen, som i vers 5 - de er uundværlige for en Herrens tjener. Paulus nævner to mænd som advarende eksempler - de har mistet den gode samvittighed.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 2:4-5

418 Første Timotheusbrev 2

Holder fast ved tro og kærlighed og hellighed

Paulus opfordrer til bøn for alle i høje stillinger. Det er den kristnes pligt at bede for sådanne frem for at kritisere dem. Det er Guds vilje, at de såvel som alle andre må frelses, og der er kun én eneste vej til frelse, nemlig gennem Kristus Jesus, der gav sig selv som løsesum for alle (5-6). Paulus understreger mandens og kvindens forskellige funktioner og underbygger det ved at henvise til Guds skabelsesorden (13). Kvinden behøver ikke at føle sig tilsidesat; hun har rigelig adgang til at øve sig i gudsfrygt og gode gerninger inden for det område, som Gud har tildelt hende - ikke mindst hjemmet. Til hende er betroet at føde børn, en betingelse for menneskehedens overlevelse. Endog Guds Søn blev født af en kvinde!

HUSKEVERS: Johannesevangeliet 17:2-3

419 Første Timotheusbrev 3:1-13

De skal eje troens hemmelighed med ren samvittighed

Det er ikke forkert af en mand at have lyst til et tilsynsembede, tværtimod. Men der forlanges meget af hans personlige liv såvel som forholdene i hans hjem og hans evner til at undervise og lede. Han må være en moden kristen og have godt ry også uden for menigheden. Hvad deres personlige liv og forholdene i deres hjem angår, kræves det samme af menighedstjenere. Vers 9 understreger, at den kristne tro altid er en hemmelighed; den er guddommelig og ligger derfor uden for menneskelige forklaringer; men den er åbenbaret for dem, der tror, og giver dem en ren samvittighed. Det er interessant at se, at Paulus nævner kvinder som mulige menighedstjenere (11). **HUSKEVERS: Romerbrevet 12:6-7.**

420 Første Timotheusbrev 3:14 - 4:5

Alt, hvad Gud har skabt, er godt

"Den levende Guds kirke", menigheden, skal værne om sandheden - den kristne lære. Paulus opsummerer, hvad sandheden er, i vers 16, som sandsynligvis er et citat. Han kalder det "gudsfrygtens hemmelighed", og det er klart, at det gælder Jesus Kristus og hans frelsesværk. Dernæst advarer han mod falsk lære, der vil opstå og modsige sandheden. Forbud mod ægteskab og visse spiser (som religiøse handlinger) fordømmer han på det kraftigste som forførelse. Tværtimod er intet urent af det Gud har skabt, men skal nydes med taksigelse til Skaberen. Både Guds ord og bøn sættes i forbindelse med måltider, noget vi måske burde tage op!

HUSKEVERS: Matthæusevangeliet 15:11

421 Første Timotheusbrev 4:6-16

Gudsfrygten er nyttig til alt

Timotheus får mange formaninger her, og et af de centrale punkter er "den gode lære". Han må værne om den, gøre den til udgangspunkt for sin forkyndelse og gøre oplæsning af Skriften til et hovedpunkt, når menigheden er samlet. Paulus understreger, at sliddet og møjen i ordets tjeneste er vel værd i lyset af evigheden. Gudsfrygten er nyttig nu i dette liv, men ikke mindre også i det kommende. Mon vi gør os klart, hvor stor forskel der er mellem det, der kun gælder dette liv, og det, der har evig gyldighed? Måtte vi få nåde til at værne om det sidste.

HUSKEVERS: Matthæusevangeliet 6:19-21

422 Første Timotheusbrev 5:1-16

At leve gudfrygtigt inden for deres egen familie

Timotheus havde fået et stort ansvar betroet, og han var forholdsvis ung. Paulus giver ham gode råd, hvordan han skal klare det. Han skal ikke forsøge at "herske" i menigheden, men vejlede som i en familie. Det synes, som om ideen med at have alting fælles (som i ApG 2:44) har udartet sig til, at menigheden bliver pålagt økonomisk ansvar for nødstedte kristne, selv om de har familie, der burde sørge for dem. Paulus går skarpt imod denne tendens. Han sætter lighedstegn mellem at leve gudfrygtigt og at underholde en mor eller bedstemor, der er blevet enke. At forsømme at sørge for sin egen familie er at fornægte troen, siger han. Det er stærke ord og viser, hvor praktisk kristenlivet er. I vort samfund er det næppe økonomien, der er det største problem for sådanne ældre, men omsorg og nærvær, som sådanne familiemedlemmer behøver fra deres pårørende.

HUSKEVERS: Jakobsbrevet 1:27.

423 Første Timotheusbrev 5:17-25

Særlig de, der slider med forkyndelse og undervisning

De ældste i menigheden, der varetager deres ansvar godt, skal værdsættes dobbelt, især dem, der virker som forkyndere og lærere, og de er deres løn værd. Paulus ved af egen erfaring, at det er et slidsomt arbejde. De skal beskyttes mod falsk anklage, men har de virkelig forsyndet sig, må der skrives håndfast ind imod dem. Paulus' stærke ord til Timotheus (21) bekræfter, at han var forsagt af natur og veg tilbage fra det åndelige ansvar, Paulus - under Gud - pålagde ham. Men han måtte stå fast med den åndelige autoritet, han havde fået betroet, og upartisk følge Paulus' anvisninger over for menighed-ens medlemmer.

HUSKEVERS: Åbenbaringen 22:12

424 Første Timotheusbrev 6:1-10

Gudsfrygt sammen med nøjsomhed bærer lønnen i sig selv

De falske lærere forventede at berige sig selv materielt ved deres virksomhed (5). Paulus' fordømmelse af dem i denne henseende får ham til at understrege, at gudsfrygt virkelig lønner sig, men på et helt andet plan. Han advarer aldeles stærkt mod rigdommens bedrag, og anbefaler nøjsomhed som tvilling til gudsfrygt. Det er ikke selve rigdommen, der er farlig, men ønsket om at blive rig. Hvis penge kommer til at betyde for meget for os, ændres vort mål i livet, så vi handler ud fra jordiske motiver i stedet for at holde det usynlige for øje som det vigtigste, så vi søger Guds rige først. Det er skæbnesvangert at prioritere forkert.

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 11:25-26.

425 Første Timotheusbrev 6:11-21

Hold dig fra alt dette og stræb efter retfærdighed

Disse formaninger til Timotheus lader os ikke i tvivl om, at kristenlivet ikke "går af sig selv". Stræber vi ikke bevidst efter at forlade de klæbrige jordiske ting og jage opad, er vi lunkne og på afstand af Herren. Vi føler sikkert alle, at vi kommer til kort, men lad os på ny denne dag tage kampen op - dog ikke i egen kraft, for den rækker ikke langt. Vi kan ikke tabe modet, hvis vi følger Paulus til de næste vers, hvor han taler om vor herlige Gud og Frelser, og samstemmer i hans tilbedelse (15-16). Er det et antiklimaks, når vi kommer til vers 17 flg.? Nej, det understreger, at vort "åndelige" liv er meget praktisk!

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 6:11-12